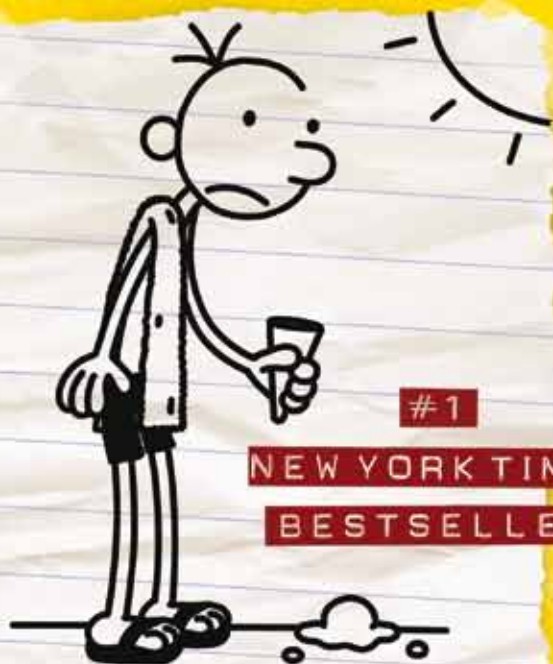

Egy ropi NAPLÓja

**KUTYA
EGY IDŐ**

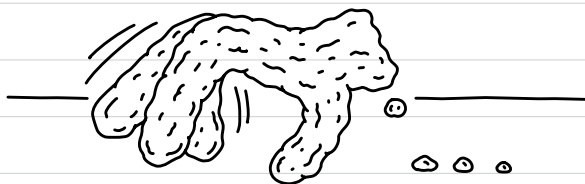

#1

NEW YORK TIMES

BESTSELLER

Jeff Kinney

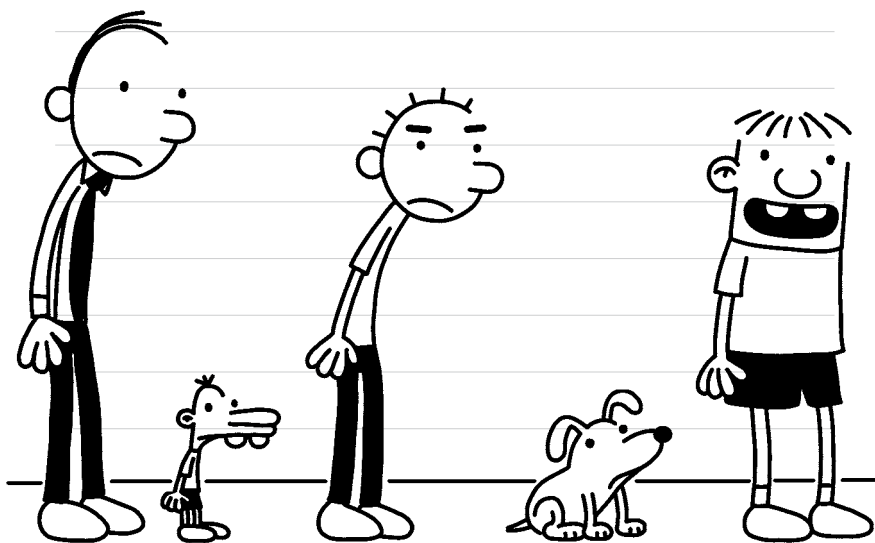

JEFF KINNEY EGYÉB KÖNYVEI:

Egy ropi naplója

Egy ropi naplója: Rodrick a király

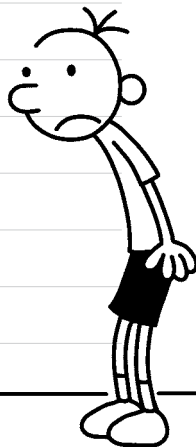
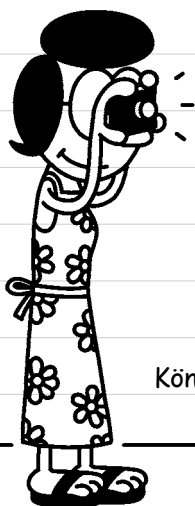
Egy ropi naplója: Az utolsó szalmaszál

Egy ropi NAPLÓja

**KUTYA
EGY IDŐ**

Jeff Kinney

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, 2011

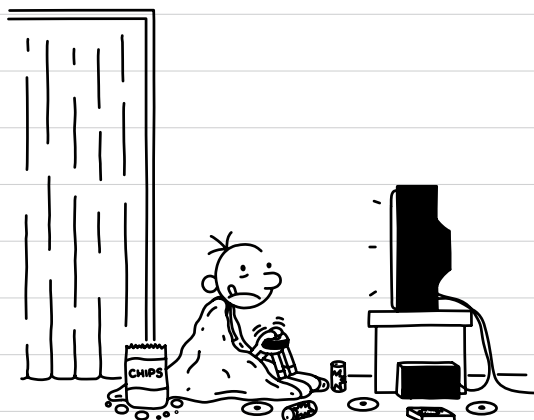
JONATANNAK

Péntek

Számomra a nyári szünet nem más, mint három hónapnyi lelkiismeret-furdalás.

Csak mert szép az idő, mindenki elvárja, hogy odakint „hancúrozz” vagy mi a szösz. És ha nem töltesz minden pillanatot szabad ég alatt, azt hiszik, nem vagy százas! Pedig - őszintén szólva - én mindig is négy fal között ülő típus voltam.

Nekem akkor jó a vakáció, ha a tévé előtt tölthetem és videojátékokat játszhatok behúzott függöny és lekapcsolt villany mellett.

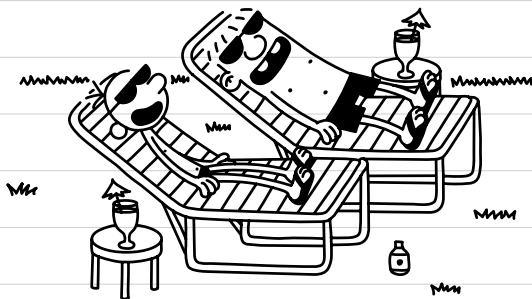
Sajnos azonban anyának egészen más elképzelései vannak a tökéletes nyári időtöltésről...

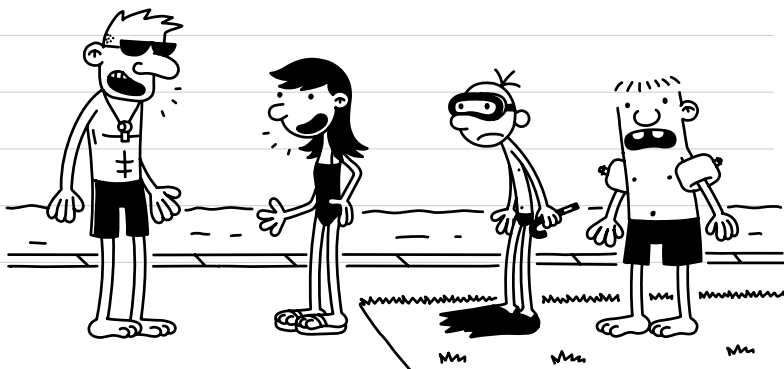
Anya szerint nem normális dolog, ha egy kissrác bent gubbaszt, amikor kinn hétágra süt a nap. Hiába mondom, hogy én csak a bőrömet védem, nehogy csupa ránc legyek majd, mikor öreg leszek, mint ő, őt ez hidegen hagyja.

Anya folyamatosan piszkál, hogy csináljak valamit kint is, például menjek az uszodába. De én a nyár első felét Rowley barátom medencéjénél töltöttem, és az nem volt valami kellemes!

Rowley szülei valami üdülőklub tagjai, és miután véget ért a sulis, mindennap ott süttették a hasukat.

Aztán elkövettük azt a hibát, hogy meghívtuk ezt a Trista nevű lányt, aki nemrég költözött a környékünkre. Úgy gondoltam, nagyon rendes dolog lenne őt is bevezetni az üdülőklubos életvitelünkbe. De öt másodperccel az után, hogy a medencéhez értünk, meglátott valami vízimentőt, és azon nyomban elfelejtette a srácokat, akik idehozták.

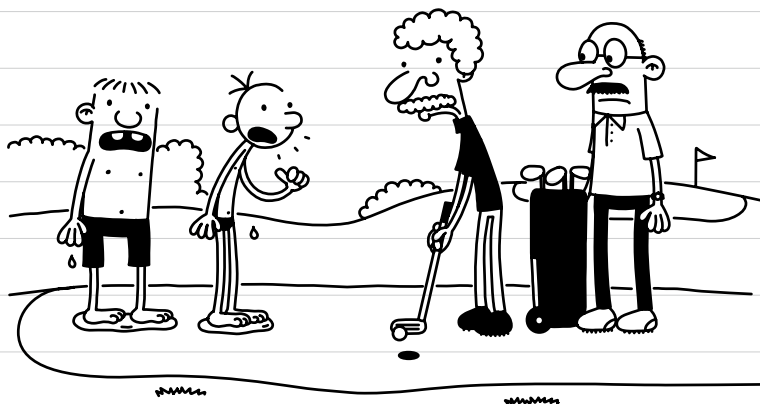
A dolog tanulsága az, hogy egyesek habozás nélkül képesek kihasználni a másikat, főleg ha egy üdülőklub is van a dologban.

Én meg Rowley amúgy is jobban jártunk így, hogy nem lógott a nyakunkon egy kiscsaj. Mindketten agglegények vagyunk per pillanat, és a nyár folyamán úgyis jobb szabad prédának lenni.

Néhány napja rájöttem, hogy a kiszolgálás minősége egyre gyatrább lett a klubban. Pölö néha a szaunában pár fokkal melegebb volt a kelleténél, egy alkalommal pedig az uszoda pincére elfelejtett olyan picike esernyőt rakni a gyümölcslevembe.

A kifogásaimat elpanaszoltam Rowley apukájának, valami oknál fogva azonban Mr. Jefferson nem adta tovább őket a klubház igazgatójának.

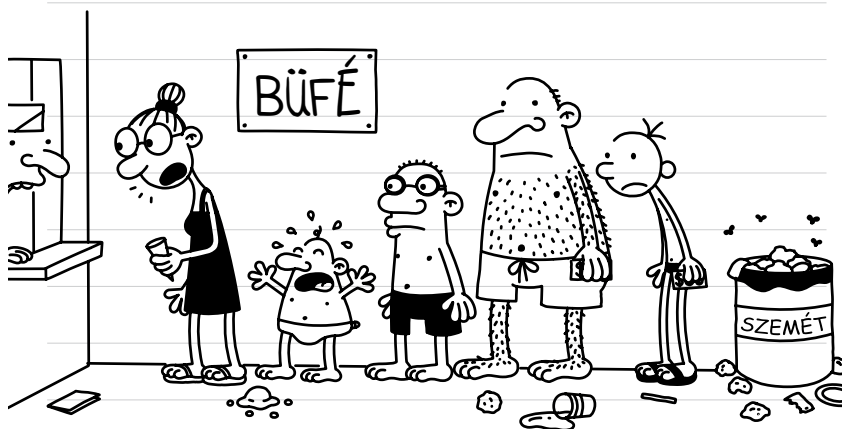

És ez így furá. Ha én fizetnék tagdíjat egy üdülőklubban, én elvárnám, hogy kapjak is valamit a pénzemért.

Akárhogy is, nem sokkal később Rowley azt mondta, többé nem szabad meghívnia a medencéhez, ami NEKEM aztán édes mindegy. Sokkal jobban elvagyok a légkondicionált házunkban, ahol nem kell minden egyes korty előtt megnéznem, nincs-e darázs az üdítőmben.

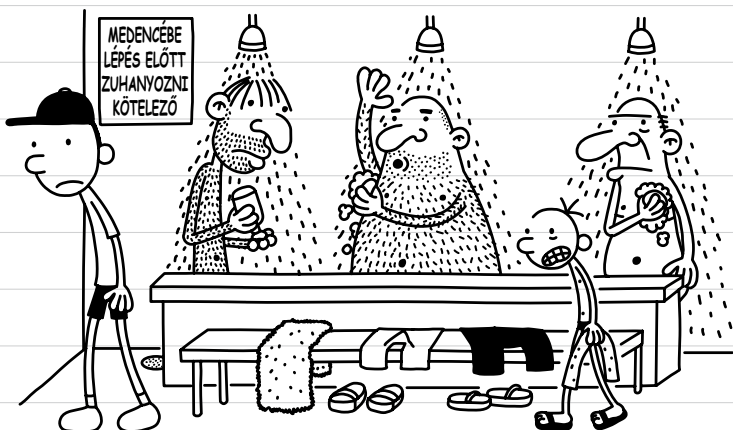
Szombat

Ahogy már említettem, anya folyton piszkál, hogy menjek úszni vele meg a kisöcsémmel, Mannyvel, de a helyzet az, hogy a családom a VÁROS uszodáját használja, nem az üdülőklubét. És ha már egyszer belekóstoltál a klubos életbe, nehéz visszavedleni városi uszodába járó átlagfickóvá.

Ráadásul tavaly megfogadtam, hogy sosem teszem be oda újra a lábamat. Az uszodában ugyanis a medence előtt végig kell sétálni az öltözőn, és azzal együtt a zuhanyzókon is, ahol pedig felnőtt férfiak szappanozzák magukat a nyílt színen.

A legeslegeső alkalom, amikor átverekedtem magam a férfióltözőn, életem egyik legfájdalmasabb emléke.

Egy hajszálon múlt, hogy meg nem vakultam. Nem is értem, apa és anya miért vesződnek azzal, hogy megóvjanak a horrorfilmekről meg ilyesmiktől, ha simán ki bírnak tenni ilyen, kábé ezerszer rosszabb dolgoknak.

Nagyon örülnék, ha anya nem noszogatna többé, hogy menjek úszni, mert amikor ez szóba kerül, mindig olyan képek villannak fel az agyamban, amiket erősen próbálok kivenni belőle.

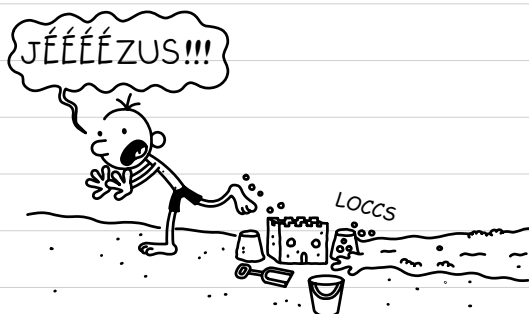
Vasárnap

Na, most már aztán TUTIBIZTOS, hogy ki sem mozdulok a nyár további részében. Anya a tegnapi esti „családi kupaktanácson” bejelentette, hogy pénzsűkében vagyunk, így idén nem tudunk üdülni menni, vagyis nem lesz családi vakáció.

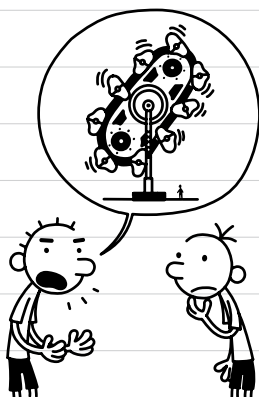
EZ igazán szívas. Idén nyáron kifejezetten VÁRTAM az üdülést. Nem mintha szeretném az óceánt, a homokot meg az ilyesmiket, mert nem is szeretem. Már régen rájöttem, hogy a világ összes hala meg teknőse meg bálnája az óceánt használja vécének. Úgy tűnik, ez egyedül engem zavar.

A bátyám, Rodrick, szeret cukkolni, mert azt hiszi, félek a hullámoktól. De becsszó, erről szó sincs!

Lényeg a lényeg, azért vártam az üdülést, mert végre már elég magas vagyok ahhoz, hogy felüljek az Agyzsibbasztóra, ami egy baromi király játék a parti sétányon. Rodrick már vagy százszor volt az Agyzsibbasztón, és azt mondja, hogy aki még nem ült rajta, az nem igazi férfi.

Anya szerint ha „összehúzzuk a nadrágszíjat”, jövőre talán kimehetünk a partra. Azt is mondta, hogy azért így is egy csomó muris cuccot fogunk csinálni családirag, és majd úgy emlékszünk vissza erre, mint „életünk legjobb nyarára”.

Hát, így már csak két dolgot várhatok a nyáron. Az egyik a szülinapom, a másik meg, hogy mikor állnak már le végre a „Kis Édes” képregényekkel az újságban. Nem tudom, mondtam-e már, de a „Kis Édes” a világ legborzasztóbb képregénye. Hogy ti is láthassátok, milyen, íme a mai adag:

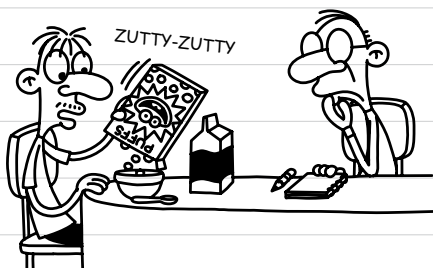
De most jön a csavar: habár utálom a „Kis Édes”-t, mégsem tudom nem elolvasni, és ezzel apa is ugyanígy van. Talán csak örömmel nyugtázzuk, mennyire gázos.

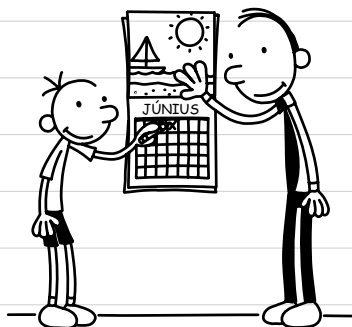
A „Kis Édes”-t már legalább harminc éve nyomatják, és valami Bob Post nevű fickó áll mögötte. Az a hír járja, hogy Kis Édeshez Bob kisfia szolgált mintaként.

Viszont most, hogy az igazi Kis Édes már felcseperedett, az apukája, gondolom, nehezen tud új ötletekkel előrukkolni.

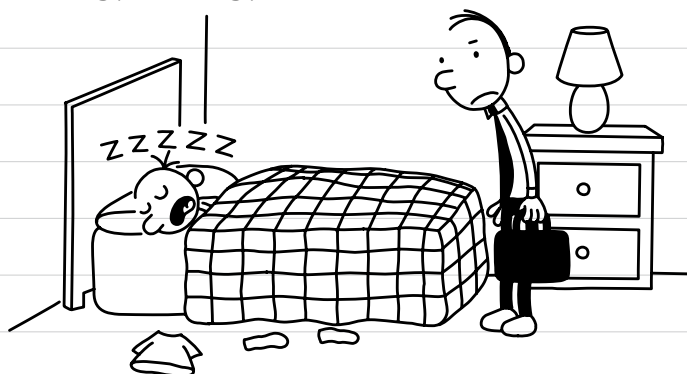
Pár hete az újság beharangozta, hogy Bob Post visszavonul, és hogy az utolsó „Kis Édes” képsort augusztusban közlik le. Azóta apával számoljuk a napokat az utolsó képregény megjelenéséig.

Amikor lehozzák az utolsó „Kis Édes”-t, én és apa fix, hogy bulit rendezünk majd, mert egy ilyen horderejű dolgot jól meg kell ünnepelni.

Hétfő

Noha apával egy követ fújunk „Kis Édes” téren, azért van még bőven min összekapnunk. Jelenleg az alvási szokásaimon megy a huzavona. Nyáron szeretek egész éjjel fennmaradni és tévézni, vagy videojátékokat játszani, majd végigalszom az egész délelőttöt. Apa viszont elég pipa, ha még akkor is ágyban vagyok, mikor hazaér a munkából.

Ezért mostanság apa délben mindig felhív, hogy lássa, ébren vagyok-e. Így aztán a telefont az ágyam mellett tartom, és a leghitelesebb talpon-vagyok hangomat veszem elő, ha hív.

Szerintem apa csak féltékeny, mert neki dolgozni kell menni, amíg mindenki más kikapcsol és lazít nap mint nap.

De ha meg ez ennyire lelombozza, miért nem megy el tanárnak vagy hókotróvezetőnek, vagy valami olyannak, ahol szabad lehet a nyara?

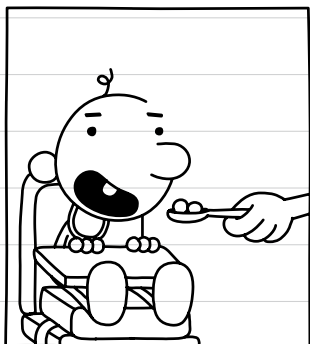
Anya sem sokat segít apa morcosságán. Naponta kábé ötször hívja a munkahelyén, hogy tudósítson neki a ház körüli eseményekről.

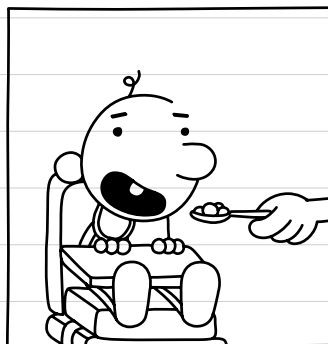
Kedd

Apa vett anyának egy új fényképezőt anyák napjára, és mostanság elég sokat csattogtatta. Szerintem azért, mert büntudata van, amiért elhanyagolta a családi fotóalbumot.

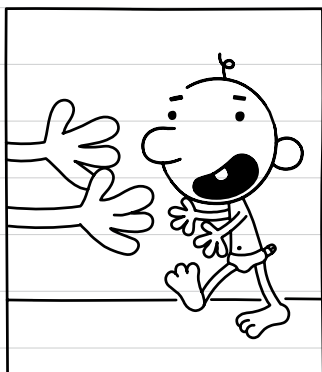
Amikor a bátyám, Rodrick volt kisbaba, anya még teljesen ura volt a helyzetnek.

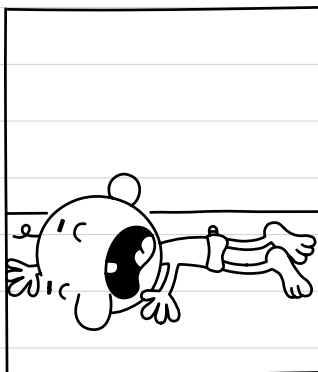
Rodrick először
kóstol borsót

Rodrick másodszor
kóstol borsót

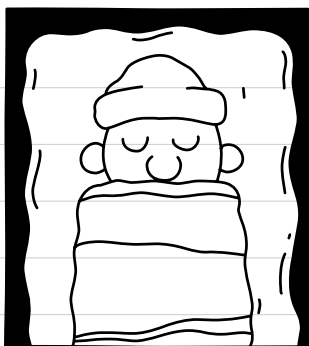

Rodrick
első lépései

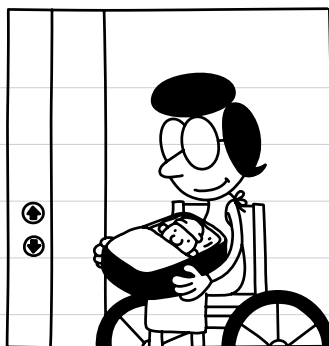

Na, bumm!

Aztán amikor jöttem én, anya elhavazódhatott, mert attól kezdve van pár fehér folt a hivatalos családi krónikákban.

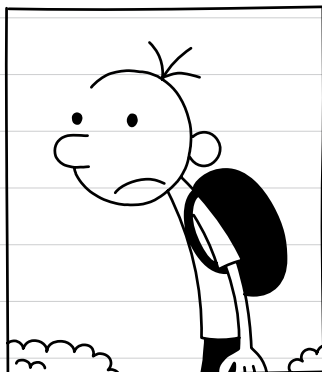
Isten hozott a világon,
Gregory!

Gregory útja
a kórházból haza

Gregory
hatodik születésnapja

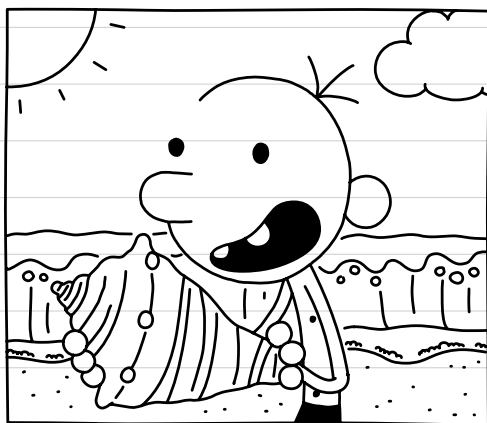

Gregory
első napja a suliban

Meg aztán arra is rájöttem, hogy az albumok
úgysem hű lenyomatainak, ami valójában
történt. Tavaly, amikor a parton voltunk,
anya vett egy rakás csicsás kagylót a bazárban,
és aztán láttam, ahogy elássa őket a homokban,
hogy aztán Manny „rájuk bukkanhasson”.

Hát, én azt kívánom, bárcsak ne láttam volna mindezt, mert így most át kell értékelnem az egész gyerekkoromat.

Gregory „felvette a kagylót”!

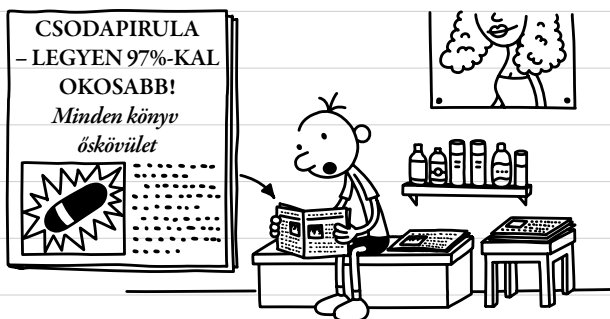
Ma anya azt mondta, „bozontos” vagyok, majd bejelentette, hogy fodrászhoz visz.

De sosem mentem volna bele a hajvágásba, ha tudom, hogy anya a Szédítő Szépség Szalonba akar vinni, ahol anya és a nagyi a SAJÁT hajukat nyíratják.

Azért be kell, hogy valljam, az egész szépsészeti kiruccanás nem is volt olyan rossz. Először is, az egész hely tele van tévékkel, így aztán van mit nézned, amíg a sorodra vársz.

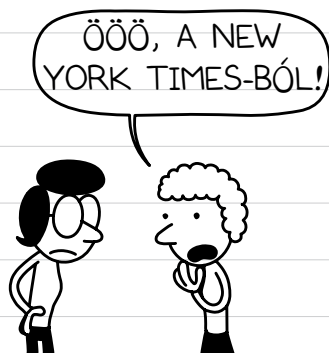
Másodsorban pedig rengeteg bulvárlap van – olyan újságok, amik színesek és egyszavas a címük. Anya szerint a bulvárlapok dugig vannak hazugságokkal, de szerintem van bennük fontos infó is.

A nagyi folyton bulvárlapokat vesz, amit anya rossz szemmel néz. Néhány hete a nagyi nem vette fel a telefont, amitől anya aggódni kezdett, és a biztonság kedvéért elautózott a nagyihoz. Kutya baja sem volt, és azért nem vette fel a kagylót, mert olvasott erről valamit.

De amikor anya rákérdezett, honnan is szedte ezt, a nagyi azt mondta:

A nagyi kutyája, Henry, nemrégiben halt meg, és azóta nagyi időmilliomos. Úgyhogy anyának egész sok hasonló esettel kell mostanság megbirkóznia.

Amikor csak bulvárlapokat talál a nagyinál, elkobozza, majd a kukába dobja őket. A múlt héten kihalásztam egyet a szemétből, és átlapoztam a szobámban.

Nem bántam meg. Kisült, hogy Észak-Amerikát fél éven belül előnti a víz, így kicsit csökken rajtam a nyomás, hogy brillírozzak a suliban.

Sokat kellett várakozni a szépségszalomban,
de nem bántam. Elolvastam a horoszkópom, és
láthattam, hogyan néznek ki a sztárok smink
nélkül, úgyhogy primán szórakoztam.

Miközben a hajamat vágták, megtapasztaltam a
szépségszalomban legremekőbb vonását, ami nem más,
mint a PLETYKA. Az ott dolgozó hölgyek nagyjából
az összes helybéliről tudnak valami zafatosat.

...ÉS AKKOR MARLENE AZT MONDTA
VANESSÁNAK: „NE CSAK A SZÁD
LEGYEN NAGY, GYERE IS KI A HÓRA!”

Pechemre anya éppen egy sztori közepén jött
értem, ami Mr. Peppersről és az új nejéről szólt,
aki húsz évvel fiatalabb nála.

Remélem, gyorsan megnő a hajam,
és visszajöhetek meghallgatni a végét.

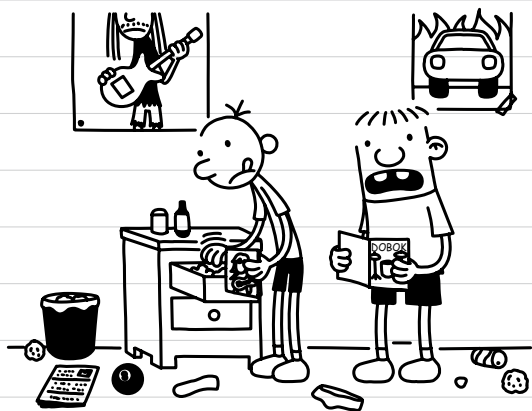
Péntek

Szerintem anya kezdi megbánni, hogy elvitt
múltkor a fodrászhoz. A hölgyek a szalonban
feltárták előttem a szappanoperák világát,
és most teljesen rájuk vagyok kattanva.

Tegnap épp a műsorom közepénél jártam,
amikor anya rám parancsolt, hogy kapcsoljam ki,
és keressek más elfoglaltságot. Láttam,
hogy semmi értelme vitába szállni vele,
ezért inkább áthívtam Rowley-t.

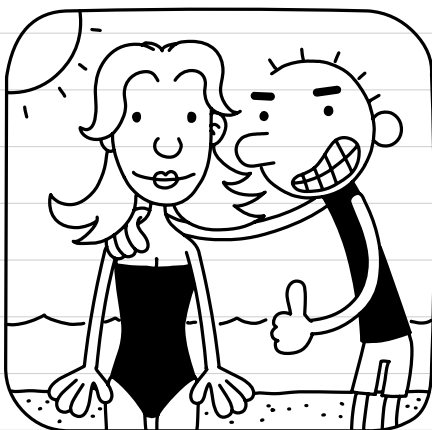
Amikor Rowley befutott, azon nyomban Rodrick szobájába mentünk az alagsorba. Rodrick éppen próbál a bandájával, a Tele Pöluval, és amikor nincs láb alatt, át szoktam nézni a cuccait, nincs-e köztük valami izgi.

Ez alkalommal a legjobb fogás Rodrick limlomos fiókjából egy olyan fényképes ajándék kulcstartó volt, amit a strandon lehet kapni.

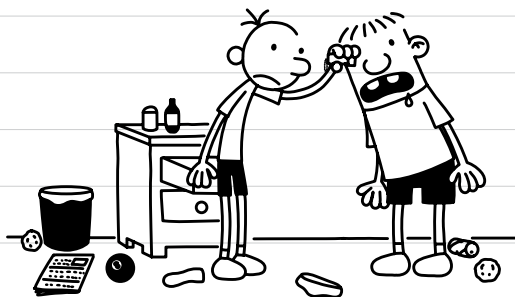

Ha belenézel, Rodrickot láthatod valami nő mellett.

Lövéssem sincs, mikor készülhetett a kép, mert én minden egyes családi nyaraláson vele voltam, és ha egy ILYEN lánnyal láttam volna, arra fix, hogy emlékeznék.

Megmutattam a képet Rowley-nak is, de erősen fogtam a kulcstartót, mert különben elmarta volna.

Egy picit még kutakodtunk, és találtunk egy
horrorfilmet Rodrick fiókjának legalján.

Elképesztő, mekkora mák! Még egyikünk sem
látott igazi horrorfilmet, úgyhogy ez nagy fogás!

Megkérdeztem anyát, nem alhatna-e nálunk
Rowley, és igent mondott. Megtudakoltam, apa
mikor tűnik el a színről, mert ő nem szereti,
ha itt éjszakázik valaki egy „munkanapon”.

Tavaly nyáron Rowley nálunk töltött egy éjszakát,
és az alagsorban aludtunk.

Úgy intéztem, hogy Rowley aludjon a kazánházhoz közelebb, mert az a szoba mindig a frászt hozza rám. Úgy okoskodtam, hogy ha valami kimászik onnan az éjszaka közepén, így előbb Rowley-ra csap le, és nekem lesz vagy öt másodperces főrom.

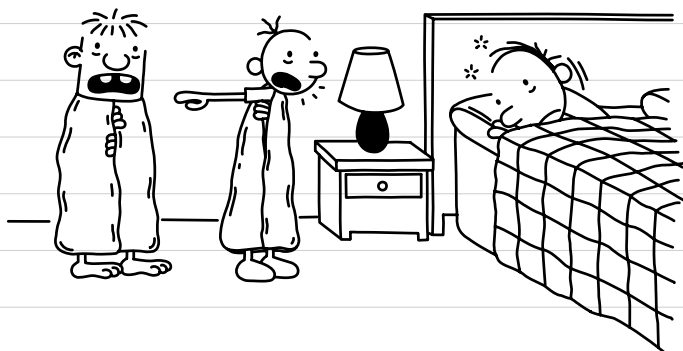
Hajnali 1 óra körül kiszűrődött valami a kazánházból, amitől rendesen begazoltunk mindketten.

Olyan volt, mint valami szellemkislány, vagy tudom is én, és azt mondta:

Rowley-val majdnem agyontiportuk egymást, ahogy próbáltunk minél gyorsabban feljutni onnan.

Berobbantunk anyáék szobájába, és kifejtettem, hogy a házunkat kísértet járja, úgyhogy még aznap el kell költöznünk.

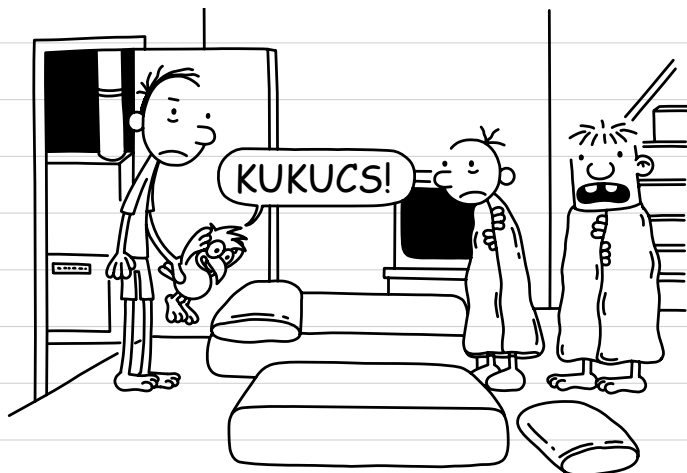

Úgy tűnt, apát nem győztem meg, mert lesétált az alagsorba, egyenesen be a kazánházba. Én meg Rowley kábé három méterrel hátrébb reszkettünk.

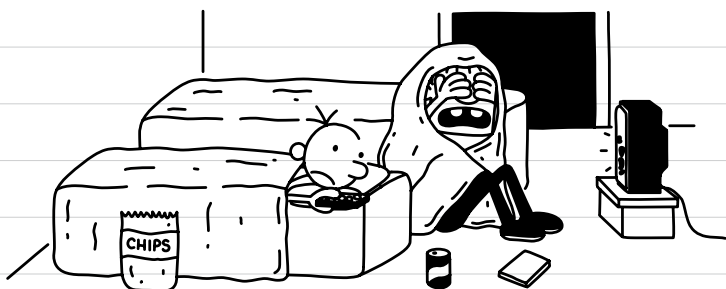
Szinte biztosra vettem, hogy apa nem ússza meg élve. Matatást hallottam, meg pár puffanást, és már rákészültem, hogy futnom kell az életemért.

De pár pillanattal később előbukkant és Manny egyik játékát, egy Ipi-Apacsirtát tartott a kezében.

Múlt éjszaka Rowley-val megvártuk, amíg anya és apa lefekszik, aztán megnéztük a filmünket. Vagyis istenigazából csak én néztem, mert Rowley befogta a szemét-fülét a film elejétől a végéig.

A film amúgy egy nyirkos kézről szólt,
ami embereket gyilkolászva járja az országot.
És mindig az lesz a következő áldozat,
aki utoljára látja a kezet.

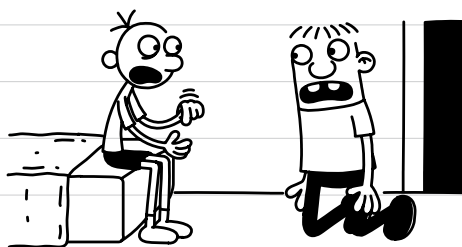

A trükkök nagyon ergyák voltak, nem is féltem
egészen a végéig. Akkor viszont jött a csavar.

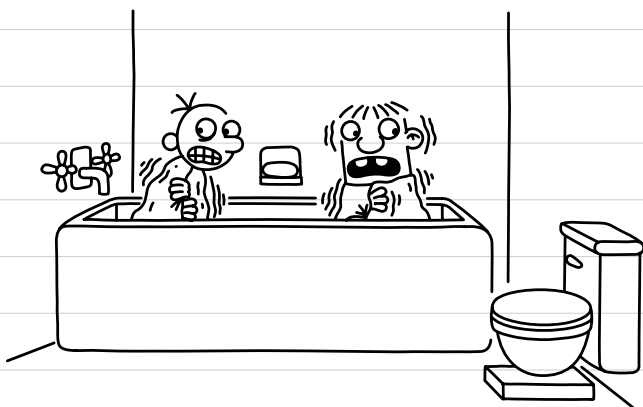
Miután a szottyadt kéz megfojtotta az utolsó
áldozatát, egyenesen kifelé kezdett mászni a
képernyőből, ami hirtelen elsötétült. Ettől kicsit
megilletődtem, de aztán leesett, hogy ez azt
jelenti, hogy a következő áldozat ÉN leszek.

Kikapcsoltam a tévét, majd töviről hegyire
elmeséltem a filmet Rowley-nak.

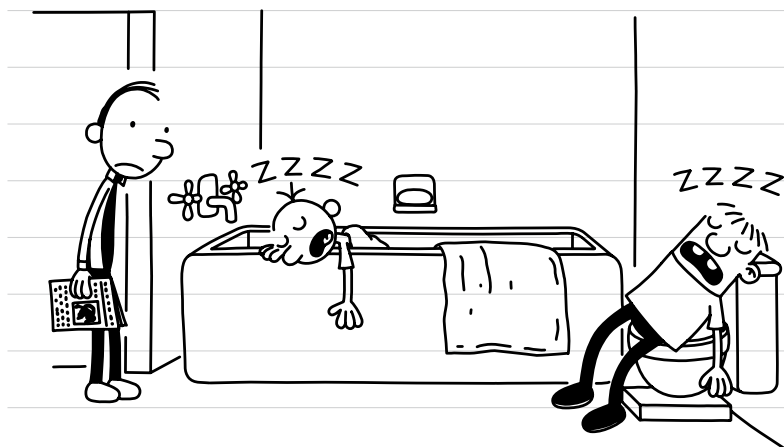
Nos, nyilván nem bénáztam el a dolgot, mert Rowley még jobban berezelt, mint én.

Tudtam, hogy ezzel most nem fordulhatunk anyáékhoz, mert ha rájönnek, hogy horrort néztünk, szobafogság lesz a vége. Az alagsor viszont nem tűnt elég biztonságosnak, ezért az éjszaka hátralevő részét az emeleti mosdóban töltöttük, égő villany mellett.

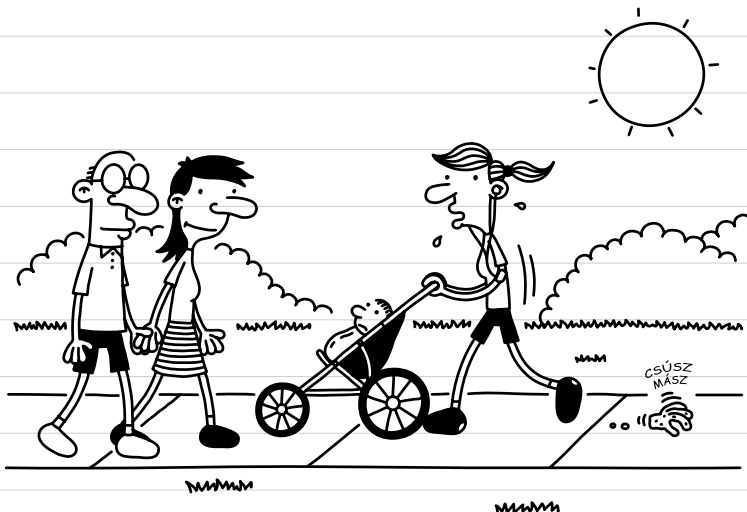
Jó lett volna, ha nem alszunk el, mert így amikor apa ránk nyitott reggel, nem túl szép látvány fogadta.

Persze tudni akarta, mi folyik itt, én meg vallottam. Ő befűjt anyánál, úgyhogy most várom, hogy eldöntsék, meddig leszek büntiben. De, őszintén szólva, engem jobban aggaszt az a szottyadt kéz, mint akármilyen bünti, amit anya kieszkelhet.

Átgondoltam ám aztán a dolgot, és rájöttem, hogy ez a szottyadt kéz nem mozoghat valami villámgyorsan.

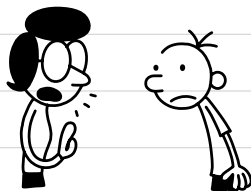
Úgyhogy remélem, ez azt jelenti, még elélhetek pár napig.

Kedd

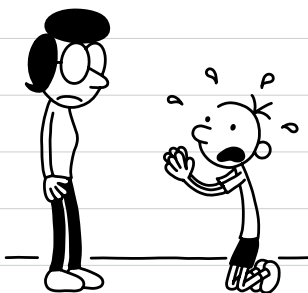
Tegnap anya kiselőadást tartott arról, hogy a korombeliek milyen sok erőszakos filmet néznek, meg milyen sok videojátékot játszanak, és hogy nem is tudjuk, milyen az IGAZI szórakozás.

Én csak lapultam, mert nem láttam kristálytisztán, mire akar kilyukadni.

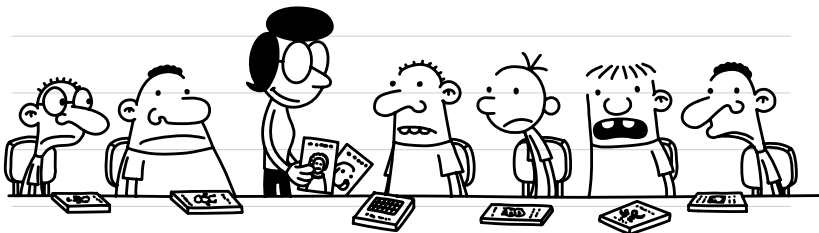

Aztán anya azt mondta, „olvasókört” indít
a környékbeli fiúknak, és megmutatja nekünk,
milyen frankó könyvekről maradunk le.

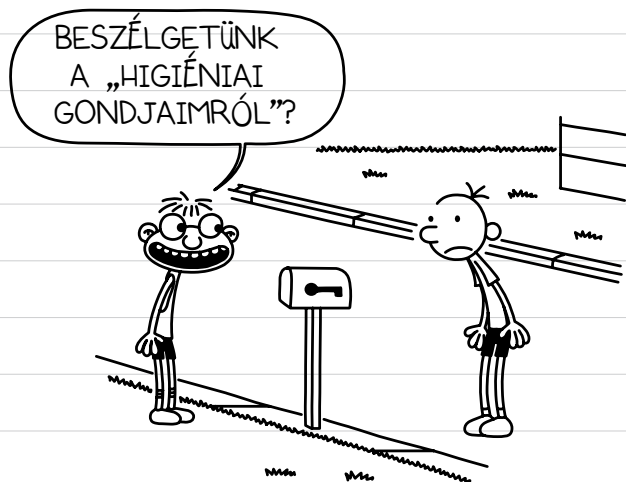
Könyörögve kértem, hogy adjon inkább valami
szokványos büntetést, de hajthatatlan maradt.

Úgyhogy ma volt az Olvasni Móka! Kör első ülése.
Kicsit sajnáltam AZOKAT a fiúkat is, akiket
a saját anyukájuk rávett, hogy jöjjenek.

Örültem, hogy anya legalább Fregley-t nem hívta meg (azt a fura kölyköt az utcánkából), mert mostanában a szokásosnál is ketyósabban viselkedik.

Kezdem azt hinni, hogy Fregley talán egy kicsit veszélyes, de hál' istennek nyaranta úgysem igazán jön ki az előkertjükből. A szüleinek biztos van valami elektromos kerítése vagy ilyesmi.

Lényeg a lényeg, anya utasítása az volt, hogy mindenki hozza el a kedvenc könyvét a mai találkozóra, hogy választhassunk egyet, amit megbeszélünk. Az összes fiú kirakta a könyvét az asztalra, és mindenki elégedettnek tűnt a felhozatallal, anyát leszámítva.